

Adresát: Ostravské komunikace, a.s.
ICO: 25396544
Datova schránka: muut5qe

V Praze dne 22.1.2026

Věc: Žádost o informace příjmech za rok 2025

Vážení,

v rámci projektu Platy <https://platy.hlidacstatu.cz/urednici>, vás žádáme na základě zákona č. 106/1999 Sb. a zejména pak jeho ustanovení § 8c - Informování o příjmech fyzických osob

(1) Povinný subjekt poskytne informaci o výši příjmu osoby, které poskytl nebo poskytuje veřejné prostředky mající povahu příjmu ze závislé činnosti nebo funkčních požitků podle zákona o daních z příjmů

a) jako

1. veřejnému funkcionáři, na kterého se vztahovaly nebo vztahují povinnosti podle zákona o střetu zájmů,
2. poradci prezidenta republiky, člena vlády, náměstka člena vlády nebo vedoucího ústředního správního úřadu, v jehož čele není člen vlády, nebo
3. členovi svého statutárního, řídicího, dozorčího nebo kontrolního orgánu, anebo

b) pokud žadatel prokáže veřejný zájem na poskytnutí informace o výši příjmu této osoby a tento veřejný zájem v jednotlivém případě převažuje nad zájmem na ochraně této informace.

(2) Informace o výši příjmu podle odstavce 1 se poskytne v rozsahu jméno, příjmení, funkční, pracovní či jiné obdobné zařazení a výše veřejných prostředků, na kterou vznikl nárok, před zdaněním a dalšími povinnými odvody za období podle obsahu žádosti. Při poskytování informace podle věty první se § 5 odst. 3 nepoužije.

o poskytnutí následujících informací:

- informace o výši veškerých vyplacených příjmů ze závislé činnosti (platu včetně, avšak nikoli výlučně, osobního ohodnocení a všech příplatků), odměn (včetně, avšak nikoli výlučně odměny řádné, mimořádné a odměny za plnění cílových úkolů), jiných příjmů a benefitů spojených s výkonem funkce (včetně, avšak nikoli výlučně, odměny za působení v dozorčích orgánech a naturální požitky - nepeněžitý příjem spočívající v užívání služebního vozidla, poskytnuté ubytování), to vše v hrubé výši tj. před zdaněním, zdůvodnění mimořádné odměny, a počet odpracovaných měsíců, a to u všech zaměstnanců na vedoucích pozicích* a to za kalendářní rok {rok} (vyplacených, resp. poskytnutých v souvislosti s výkonem výše uvedené pozice, resp. funkce za období od 1.1.{rok} do 31.12.{rok}).

* V případě vaší instituce tyto informace poskytněte za nejvyššího představitele instituce (ministr/vedoucí úřadu/ředitel úřadu) a za jeho přímé podřízené (náměstky/ředitele/vedoucí odborů nebo sekcí apod.).

V případě subjektů jako jsou národní nebo státní podniky či akciové společnosti ve vlastnictví státu tyto informace poskytněte za nejvyšší představitele subjektu jako jsou předsedové a členové řídicího, dozorčího nebo kontrolního

orgánu společnosti.

U organizací, které mají regionální/krajské kanceláře/pobočky a pobočka má alespoň dvou úrovněovou řídicí strukturu, do seznamu zahrňte i vedoucího/řídicího/ředitele těchto poboček.

Prosíme o poskytnutí informací POUZE do přiloženého Excelu. Pokud to bylo možné, Excel jsme přímo pro Vás předvyplnili. V případě, že jste byli osloveni v předchozích letech a na žádost jste odpověděli, pak je tabulka předvyplněna i názvy jednotlivých Vámi poskytnutých pozic. Pokud se neměnilo organizační schéma, prosíme o zachování stejných názvů. Doplnění další pozic na nové řádky je samozřejmě možné.

POZNÁMKA: ZÁHLAVÍ EXCEL FORMULÁŘE PROSÍM NEUPRAVUJTE, NEMĚŇTE POŘADÍ, POČET ČI VÝZNAM SLOUPCŮ. ZASLANÉ FORMULÁŘE ZPRACOVÁVÁME STROJOVĚ A ZMĚNA ZPŮSOBÍ NESPRÁVNÉ ULOŽENÍ VAŠICH ÚDAJŮ. DĚKUJEME ZA POCHOPENÍ.

Projekt Platy úředníků je dlouhodobý (tento projekt spustila v roce 2014 paní Kristýna Bašná MSc. PhD. a v roce 2020 převzal jeho provozování Hlídač státu, z.ú., do jehož náplně tato činnost spadá), získané informace tak jsou a budou zveřejňovány na webu <https://platy.hlidacstatu.cz/urednici> a tam i kontinuálně porovnávány v čase.

Vzhledem k tomu, že námi požadované informace nejsou pravidelně zveřejňovány v České republice žádným jiným subjektem (institucí vládního nebo nevládního charakteru), než v rámci projektu Platy úředníků (na webu <https://platy.hlidacstatu.cz/urednici>), je splněna podmínka, že žadatel plní poslání dozoru veřejnosti ve věci veřejného zájmu, tedy plní funkci tzv. „společenského hlídacího psa“. Viz rozhodnutí NSS č.j. 2 As 88/2019-29.

Podpora a odůvodnění žádosti o informace

1. Veřejně dostupné informace o platech nejvyšších představitelů státních nebo státem zřízených institucí a podniků zlepšují transparentnost veřejné správy v České republice, což je oblast veřejného zájmu. Zájem na poskytnutí a zveřejnění informací o odměnách vedoucích zaměstnanců státem řízených organizací akcentoval rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 22. října 2014, č.j. 8 As 55/2012-62.

2. Vzhledem k tomu, že informace tohoto druhu nejsou pravidelně zveřejňovány v České republice žádným jiným subjektem (institucí vládního nebo nevládního charakteru), než na výše uvedené internetové adrese <https://platy.hlidacstatu.cz/urednici>, je splněna podmínka, že žadatel plní poslání dozoru veřejnosti ve věci veřejného zájmu (vynakládání veřejných prostředků na platy a odměny státních zaměstnanců). Tuto skutečnost konstatoval i Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 27. května 2020 č.j. 2 As 88/2019-29, dostupném na stránkách www.nssoud.cz, s čímž se plně ztotožnila navazující judikatura, např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. srpna 2020, č.j. 1 As 250/2020-29.

3. Soudy v obou výše zmiňovaných rozhodnutích v bodech 1. a 2. detailně zvažovaly i princip proporcionality mezi veřejným zájmem a ochranou osobních údajů a ve svém rozhodnutí se přiklonila k veřejnému zájmu. V naší žádosti jsme tento princip taktéž zvažili a proto žádáme o odměny nejvyšších vedoucích

zaměstnanců či představitelů společnosti..

4. Ústavní soud 24. ledna 2007 v řízení ÚS 260-06 Horník vs Letiště Praha rozhodl a přímo vyslovil, že Letiště Praha státní podnik je veřejnou institucí a tedy povinným subjektem ve smyslu ustanovení § 2 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím.

Ústavní soud v rozsude především uvedl, že „ze samotného způsobu vzniku (zániku) instituce - který ve své podstatě znamená v jistém smyslu „formální“ hledisko - nelze logicky vyvodit úplný a přesný závěr o povaze dané instituce, neboť ta je ovlivněna i dalšími faktory.“

Za takový důležitý faktor soud označil například „účel instituce. Přitom veřejný účel je typickým znakem veřejné instituce.“ „Institucí zřízenou za veřejným účelem je ta, která byla zřízena k uspokojování veřejných či celospolečenských potřeb“.

Ústavní soud shrnuje výčet znaků, jež u státního podniku našel, takto: „Podle přesvědčení Ústavního soudu z výše uvedené argumentace vyplývá, že státní podnik Letiště Praha byl zřízen státem, jeho orgány jsou vytvářeny státem, stát zákonem zakotvenými prostředky vykonává dohled nad jeho činností, a plní veřejný účel; pokud jde o způsob jeho založení (zániku), ten kombinuje na jedné straně soukromoprávní postup dle obchodního zákoníku (zakladatelská listina, forma a okamžik vzniku), leč obsahuje na druhé straně schvalovací proces v rámci působení orgánu výkonné moci a celkově velkou míru ingerence státu v procesu vzniku a zániku daného státního podniku. Nelze potom než uzavřít, že výrazně převažují znaky svědčící o veřejné povaze státního podniku Letiště Praha, a proto je namíste přijmout závěr, že se jedná o instituci veřejnou.“

Z tohoto nálezu jednoznačně a bezpochyby vyplývá, že jste povinnou institucí dle § 2 odst. 1) zákona 106/1999 Sb, protože splňujete nikoliv jednu, ale i více faktorů definovaných ÚS jako rozhodující pro posouzení vaší organizace jako instituci veřejnou.

5. Pro podepření naší argumentace odkazujeme i na kasační stížnost v řízení o kasační stížnosti žalované proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 2. 8. 2016, č. j. 46 A 42/2016 - 45, kde TEPO s. r. o. (společnost založená a vlastněná městem Kladno) neuspěla s kasační stížností, že není veřejnou institucí.

V rozsudku soud jednoznačně uvedl, že “tedy lze učinit logický a zcela jednoznačný závěr, že stěžovatelka je veřejnou institucí a tím pádem i povinným subjektem ve smyslu § 2 zákona o svobodném přístupu k informacím. Stěžovatelce je tedy, jako veřejné instituci odlišné od státních orgánů a územně samosprávných celků a jejich orgánů, zákonem o svobodném přístupu k informacím stanovena povinnost v oblasti poskytování informací a v této oblasti stěžovatelka rovněž vykonává svou pravomoc. V posuzované věci proto má stěžovatelka postavení správního orgánu svého druhu a v řízení o žalobě tak byla pasivně legitimována (k tomu viz přesvědčivá argumentace rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2014, č. j. 9 As 56/2014-28, body [14] a [15]).”

6. Ústavní soud ve svých nálezech sp. zn. III. ÚS 686/02 a sp. zn. I. ÚS 260/06 vymezil znaky povinného subjektu = veřejné instituce, kterými jsou veřejný účel, zřizování státem, kreování jejich orgánů státem, jakož i státní dohled nad jejich činností.

Státní podnik je podle aktuální judikatury povinným subjektem dle § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, neboť je veřejnou

institucí ve smyslu tohoto ustanovení.

7. Tento názor potvrdil i Nejvyšší správní soud ve svém rozhodnutí ze dne 1. 6. 2016 se sp. zn. 4 As 89/2016-40, kde výslovně uvedl, že státní podnik i národní podnik lze zařadit mezi povinné subjekty z řad tzv. veřejných institucí, a to ať již z hlediska způsobu vzniku, hlediska osoby zřizovatele (zřizovatelem instituce je stát), či hlediska existence státního dohledu.

Nejvyšší správní soud v tomto rozhodnutí dále dovodil, že pokud podnik podniká s majetkem státu vlastním jménem a na vlastní odpovědnost, ačkoli vedle toho hospodaří i s vlastními prostředky získanými prodejem produktů, nemůže být vyloučena kontrola ze strany veřejnosti nad nakládáním s těmito veřejnými prostředky.

K hospodaření státních a národních podniků se následně vyjádřil i Ústavní soud, který ve svém nálezu Pl. ÚS 32/17 potvrdil, že prostředky, s nimiž státní a národní podniky nakládají, jsou veřejnými prostředky, jejichž vlastníkem je stát.

8. Nejvyšší správní soud ve svém rozhodnutí č.j. 2 As 88/2019-29 uvedl ve vztahu k uvedenému webu, že se jedná o webovou stránku věnující se výhradně této problematice, s ojediněle širokým záběrem dožadovaných institucí (více než 230 subjektů - od nejvyšších státních úřadů a institucí, po významné příspěvkové organizace nebo státní podniky), přičemž všechna data jsou zpracována systematicky, umožňující vzájemné srovnání s dřívějšími údaji. Takovýto způsob zveřejňování poskytnutých informací, který v sobě zahrnuje taktéž jejich dílčí zpracování a efektivní prezentaci, je svého druhu ukázkovým případem plnění funkce tzv. „společenského hlídání psa“.

Informace prosím zašlete pouze datovou schránkou nebo e-mailem na níže uvedenou datovou schránku/e-mailovou adresu. V případě, že by poskytnutí informace vyžadovalo náklady převyšující v souhrnu 1.000,- Kč, prosím kontaktujte mne.
Platy

Předem děkuji za kladné vyřízení žádosti.

Ostravské komunikace, a.s.

Novoveská 1266/25
709 00 Ostrava - Mariánské Hory
Tel.: 595 621 444
Fax: 595 621 103
www.okas.cz
číslo datové schránky muut5qe
Společnost byla zapsána u Krajského soudu v Ostravě
obchodní rejstřík – oddíl B, vložka 1886 dne 22. 4. 1998.

Váš dopis / zn.:

Naše zn.:

Vyřizuje:

V Ostravě dne:

Klepněte sem

OKAS-396021
č.j. 0656/26

ROZHODNUTÍ o odmítnutí žádosti o informaci

Společnost Ostravské komunikace, a. s., se sídlem Novoveská 1266/25, Mariánské Hory, 709 00 Ostrava, IČO 253 96 544, jako povinný subjekt v souladu s ust. § 2 odst. 1 zák. č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, v účinném znění (dále též „InfZ“) obdržela dne 22. 1. 2026 žádost o poskytnutí informace dle citovaného zákona, kterou podal Hlídač státu, z. ú., se sídlem Velenovského 648, 251 64 Mnichovice, IČO 059 65 527 (dále jen „žadatel“) a rozhodla takto:

Žádost o poskytnutí informace, která byla podána u společnosti Ostravské komunikace, a. s. dne 22. 1. 2026 a zaevidována pod č.j. 0656/26 se podle ust. § 8a a § 15 odst. 1 InfZ, ve spojení s článkem 5 a článkem 6 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů), [dále jen „obecné nařízení GDPR“], ve spojení se zák. č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů, v účinném znění, a s poukazem na čl. 10 odst. 2 a 3 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“), čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a svobod (dále jen „Úmluva“) a čl. 7 a 8 Listiny základních práv Evropské unie (dále je „LPEU“)

odmítá.

Odůvodnění:

1. Společnost Ostravské komunikace, a. s. obdržela dne 22. 1. 2026 od žadatele Hlídač státu, z. ú. žádost o poskytnutí informace dle zák. č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, v účinném znění.
2. Žadatel požadoval poskytnutí informací o výši veškerých vyplacených příjmů ze závislé činnosti, odměn, jiných příjmů a benefitů spojených s výkonem funkce, to vše v hrubé výši, tj. před zdaněním, zdůvodnění mimořádné odměny a počet odpracovaných měsíců, a to u všech zaměstnanců na vedoucích pozicích, a to za nespécifikovaný kalendářní rok.
3. V žádosti je mimo jiné uvedeno, že „... požadované informace (tj. pravděpodobně jde o informace o platech nejvyšších představitelů státních nebo státem zřízených institucí a podniků, příp. akciových společností ve vlastnictví státu)) nemají být pravidelně zveřejňovány v České republice žádným jiným subjektem (mimo žadatele) ... tím má být splněno poslání dozoru veřejnosti ve věci veřejného zájmu, tedy žadatel má plnit funkci tzv. „společenského hlídačského psa ...“
4. Společnosti Ostravské komunikace, a. s. s ohledem na obsah žádosti, která dle jejího názoru obsahuje pouze nekonkrétní obecné proklamace, nebylo zřejmé, jak budou požadované informace dále zpracovávány a jaká diskuse by měla být ohledně těchto informací vedena, neboť z webových stránek uváděných v žádosti vůbec neplyne, že by:
 - žadatel někdy v minulosti analyzoval data týkající se společností, jejichž vlastníkem je municipalita (všechny analyzované entity jsou buď přímo řízeny státem nebo se jedná o společnosti se státní účastí);
 - jaká kritéria pro analýzu uvedených dat hodlá žadatel použít (tyto informace z předmětných webových stránek neplynou a pouhé srovnání číselného údaje ohledně výše příjmu vedoucího zaměstnance obchodní korporace zřízené obcí, která nevykonává ani rozšířenou působnost, oproti statutárnímu orgánu obchodní korporace zřízené např. hlavním městem Praha, nemá žádnou vypovídací hodnotu, naopak může sloužit k difamací takových osob);
 - jakým směrem má uvedená diskuse o výši příjmu požadovaných osob směřovat, k čemu má tato diskuse sloužit atd.

Společnost Ostravské komunikace, a. s. proto požádala v souladu s ust. § 14 odst. 5 písm. b) InfZ žadavatele o doplnění informací, a to zejména za účelem získání relevantních podkladů k provedení tzv. testu proporcionality ve smyslu plenárního nálezu Ústavního soudu ze dne

12. 10. 1994, sp. zn. Pl. ÚS 4/94, aby se mohla vypořádat s tím, zda účelem vyžádání informace o platu a odměnách specifikovaných osob je přispět k diskusi o věcech veřejného zájmu a zda žadatel plní úkoly či poslání dozoru veřejnosti či roli tzv. „společenského hlídacího psa“, přičemž současně vymezila okruh informací, které je nezbytné pro řádné rozhodnutí doplnit. Mimo jiné tak společnost Ostravské informace, a. s. požádala o uvedení skutečností:

- zda žadatel někdy v minulosti analyzoval data týkající se společností, jejichž vlastníkem je municipalita, a pokud ano, o jaké konkrétní obchodních společnostích se jednalo;
- jaká kritéria pro analýzu uvedených dat hodlá žadatel použít;
- jakým směrem hodlá žadatel moderovat do budoucna diskusi o výši příjmu požadovaných osob, k čemu má tato diskuse sloužit, kde budou výsledky diskuse představeny veřejnosti atd.;
- ve vztahu ke kterému kalendářnímu roku se informace požaduje.

Současně s výzvou k doplnění byl žadatel poučen o odmítnutí žádosti pro případ, že nebude požadovaným způsobem doplněna.

5. Na výše uvedenou výzvu odpověděl žadatel svým sdělením doručeným společnosti Ostravské komunikace, a. s. dne 26. 1. 2026, v němž bylo uvedeno, že:

- žadatel se zabývá sběrem a uveřejňováním odměn členů dozorčí rady v Praze;
- má docházet k anonymizaci údajů a následně k porovnávání s platy ve veřejné a soukromé sféře (aniž by ovšem kdekoli na stránkách žadatele jako tzv. hlídacího psa k takovým relevantním porovnáním docházelo);
- informace o tom, jakým směrem bude diskuse o platech probíhat, poskytnuta nebyla a žadatel sám uvádí, že toto neví, ale na poskytnutí to nemá mít vliv;
- informace mají být poskytnuty ve vztahu ke kalendářnímu roku 2025.

6. Jakkoli společnost Ostravské komunikace, a. s. považuje odpovědi na výzvu doručené dne 26. 1. 2026 za nedostačující, což by již samo o sobě umožňovalo odmítnutí žádosti, přesto přistoupila společnost Ostravské komunikace, a. s. k věcnému vyhodnocení podmínek pro poskytnutí či odmítnutí informací podle zákona.

7. Společnost Ostravské komunikace, a. s. předně uvádí, že v souladu s ust. § 2 a odst. 1 písm. b) InfZ je jako veřejný podnik povinným subjektem, neboť jeho jediným akcionářem je statutární město Ostrava. Společnost Ostravské komunikace, a. s. však nemá postavení

orgánů veřejné moci, a to s jedinou výjimkou, jímž je rozhodování o právech a povinnostech dle zákona o svobodném přístupu k informacím. Skutečnost, že společnost Ostravské komunikace, a. s. není orgánem veřejné správy a že má jiné postavení, než tyto orgány je pak zakotvena i na jiných místech právního řádu¹. Zaměstnanci společnosti Ostravské komunikace, a. s. nejsou veřejnými funkcionáři dle ust. § 2 zák. č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, v účinném znění. Žádnému ze zaměstnanců pak nepřísluší v rámci jejich pracovního zařazení rozhodovat o právech a povinnostech třetích osob při výkonu veřejné moci.

8. Právo na informace patří k ústavně garantovaným politickým právům, jehož účelem je umožnit občanům orientovat se ve veřejném dění, aniž by bylo třeba prokazovat odůvodněnost požadavku. Případné omezení může být dáno pouze zákonem, při respektování nezbytnosti ochrany práv a svobod druhých, bezpečnosti státu, veřejné bezpečnosti, ochrany veřejného zdraví a mravnosti. Na druhé straně nelze abstrahovat od toho, že ani právo na informace není bezbřehé a je třeba jej posuzovat v kontextu jiných ústavně garantovaných práv a svobod.
9. Dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ve věci projednávané pod č. j. 5 As 57/2010-79 informaci o výši odměny poskytnuté zaměstnanci veřejné správy lze poskytnout v rozsahu vymezeném v ust. § 8 b odst. 3 InfZ.
10. V případě poskytování informace dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, je nutno poskytnout ochranu jak právu na soukromí, tak i právu na informace, přičemž obě práva jsou obecně stejně hodnotná; v takovém případě jedno z nich musí být zkráceno. Podle nálezu Ústavního soudu č.j. IV. ÚS 1378/16 ze dne 17. 10. 2017 při střetu základních práv nutno vycházet z principu, že všechna základní práva jsou rovnocenná.
11. Orgány aplikující relevantní právní úpravu – tj. v posuzovaném případě osoby poskytující informaci, správní orgány a soudy v systému správního soudnictví – musí v každém jednotlivém případě porovnat dotčená základní práva, a posoudit, zda mezi nimi byla dodržena spravedlivá rovnováha. Při respektování zásady proporcionality, resp. minimalizace, má se tak dít v co možná nejmenším rozsahu a nejšetrněji.

¹ Viz např. ust. § 4 odst. 1 zák. č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, v účinném znění, které společnosti Ostravské komunikace, a. s. přiznává postavení veřejného zadavatele, což se následně odráží i v určení limitů dle vyhl. č. 172/2016 Sb.

12. Z právních předpisů vyplývá, že v případě osob veřejně činných je zpravidla upřednostňováno právo na informace. V rozsahu osob, u nichž žadatel informace požaduje, jde o zaměstnance veřejného podniku, kteří jsou v odpovědnostním vztahu k veřejnému podniku jako svému zaměstnavateli.

13. V případě zaměstnanců veřejného podniku se nejedná o osoby veřejně činné, ani o osoby, které v rámci výkonu svého zaměstnání rozhodují o právech nebo povinnostech třetích osob. Zaměstnanci jsou odměňováni mzdou sjednanou v souladu se zákoníkem práce a kolektivní smlouvou uzavřenou mezi veřejným podnikem a odborovou organizací, která u veřejného podniku působí.

14. K výchozím principům ochrany osobních údajů náleží zásada minimalizace, resp. nezbytné nutnosti rozsahu zpracování osobních údajů a princip souhlasu subjektu údajů se zpracováním (článek 6 odst. 1 písm. a) obecného nařízení GDPR).

15. Podle článku 5 odst. 1 písm. g) obecného nařízení GDPR (zásada omezení účelu) musí být osobní údaje shromažďovány pro určité, výslovné a legitimní účely a nesmí být dále zpracovávány způsobem s ním neslučitelným. Povinnost poskytnout informace třetím osobám o mzdě či odměně zaměstnanců veřejného podniku do katalogu obecně založených zákonných povinností nenáleží, stejně jako povinnost strpět event. zásah do soukromí tím, že by taková informace o zaměstnanci veřejného podniku byla poskytnuta třetí osobě jeho zaměstnavatelem.

16. Zákonnost zpracování osobních údajů je pak upravena v článku 6 odst. 1 obecného nařízení GDPR a realizuje se na základě tzv. plurality právních titulů zpracování (např. podle písm. c) je zpracování nezbytné pro splnění právní povinnosti správce, resp. podle písm. e) je zpracování nezbytné pro splnění úkolu prováděného ve veřejné zájmu nebo při výkonu veřejné moci).

17. Jak bylo zmíněno, lze bez souhlasu zaměstnance veřejného podniku poskytovat údaje, které se týkají jeho veřejné anebo úřední činnosti, která ovšem žádným ze zaměstnanců vykonávána není. Povinnost zaměstnanců veřejného podniku sdělovat, resp. strpět sdělení údajů o své mzdě a odměně ze strany veřejného podniku (z pohledu zákona o svobodném přístupu k informacím tzv. povinné osoby) třetím osobám tedy explicitně stanovena není. Z toho důvodu byli zaměstnanci, o jejichž mzdách měla být společností Ostravské

komunikace, a. s. poskytnuta informace, požádání o souhlas s poskytnutím osobním údajů; žádný z nich požadovaný souhlas neposkytl.

18. Nad rámec výše uvedeného pak společnost Ostravské komunikace, a. s. uvádí, že do sbírky listin příslušného rejstříkového soudu zakládá výroční zprávy, z nichž plyne celková výše mzdových nákladů v příslušném kalendářním roce, a to včetně uvedení celkového počtu zaměstnanců.
19. Mimoto dle nálezu Ústavního soudu čj. IV. ÚS 1378/16 ze dne 17. 10. 2017 povinná osoba může odmítnout poskytnout žadateli informace o platu a odměnách zaměstnance vyžádané na základě ustanovení § 8 b zákona o svobodném přístupu k informacím, pokud nejsou splněny všechny tyto podmínky:
 - a) účelem vyžádání informace je přispět k diskuzi o věcech veřejného zájmu;
 - b) informace samotná se týká veřejného zájmu;
 - c) žadatel o informaci plní úkoly či posílá doзору veřejnosti či roli tzv. „společenského hlídačského psa“;
 - d) informace existuje a je dostupná.
20. Nejsou-li všechny tyto podmínky splněny, potom odmítnutí poskytnout žadateli informace o platu a odměnách zaměstnance není porušením povinnosti veřejného podniku poskytovat přiměřeným způsobem informace o své činnosti, vyplývající z článku 17 odst. 5 Listiny.
21. Ústavní soud svůj výše uvedený nález opřel o judikaturu Evropského soudu pro lidská práva, zejména o rozsudek ze dne 8. 11. 2016 ve věci Magyar Helsinki Bizottság proti Maďarsku, č. 18030/11. Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 5. 2020, č. j. 2 As 88/2019-29, nově upřesnil výklad tzv. platového nálezu zejména ve smyslu veřejného zájmu na poskytování informací o osobách, které zejména zastávají výrazné vedoucí pozice.
22. Tzv. platový nález tedy předpokládá, že povinné subjekty před zpřístupněním informace budou hodnotit jak osobu žadatele (třetí bod tzv. platového testu), tak účel požadovaných informací, jejich využitelnost a nezbytnost z hlediska veřejného zájmu a související veřejné diskuse (první a druhý bod tzv. platového testu), přestože zákon č. 106/1999 Sb. s povinností žadatele blíže vymezovat svou vlastní osobu i účel požadovaných informací nepočítá.

23. Proto pokud žadatel v žádosti neuvede v tomto smyslu žádné bližší údaje (typicky nebude argumentačně prokazovat, čím a jak jsou splněny jednotlivé požadavky tzv. platového testu), není možné z důvodu absence těchto údajů v žádosti tuto odmítnout. Jinými slovy, pokud žadatel již v podané žádosti vymezí (vyloží), zda a jak jsou splněna výše uvedená kritéria, není nutné jej jakkoli kontaktovat a povinný subjekt se při vyřizování žádosti soustředí na to, zda žádost tzv. platovým testem skutečně projde.
24. V tomto případě povinný subjekt žadatele k doplnění vyzýval, avšak ze strany žadatele k požadovanému doplnění nedošlo. Povinný subjekt v tomto směru zejména poukazuje na skutečnost, že ani ze žádosti žadatele, ani z jejího doplnění, ale ani z obsahu jeho webových stránek (www.hlidacstatu.cz) nelze zjistit, jaký je účel a využitelnost informací ohledně odměňování zaměstnanců veřejného podniku, pakliže nejsou zařazeny do patřičného kontextu, neboť pouhé srovnání číselného údaje ohledně výše příjmu např. u zaměstnance obchodní korporace zřízené obcí, která nevykonává ani rozšířenou působnost, oproti zaměstnanci obchodní korporace zřízené např. hlavním městem Praha, nemá žádnou vypovídací hodnotu, naopak může sloužit k difamací takových osob.
25. V bodu 126 výše uvedeného nálezu Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 1378/16 je uvedeno, že „je nutno v každém jednotlivém případě všechna tato práva poměřovat a zajistit mezi nimi spravedlivou rovnováhu“. Posouzení definovaných kritérií dle platového nálezu Ústavního soudu tak nemá vést nutně k odmítnutí žádosti, ale k důslednému a individuálnímu posouzení každé žádosti s tím, že povinný subjekt musí vzít v úvahu skutečnosti svědčící ve prospěch i neprospěch žadatele a skutečnosti svědčící ve prospěch i neprospěch převahy práva na ochranu soukromí a osobních údajů dotčených osob. Vždy je třeba individuálně posoudit, za jakým účelem jsou informace o příjmech konkrétních osob vyžádány a kdo je žádá.
26. Povinný subjekt tak postupoval v souladu s výše uvedenými závěry nálezu Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 1378/16, a proto byl žadatel vyzván k doplnění žádosti o požadované skutečnosti, avšak výzva zůstala oslyšena. Dle povinného subjektu by zveřejnění výše odměn zaměstnanců bez širších ekonomických informací (neboť žadatel se o tyto dle povinného subjektu nezajímá, přičemž těmito ekonomickými informacemi nelze zkratkovitě myslet pouze údaje, které si lze opatřit dálkovým přístupem z obchodního rejstříku nebo rejstříku smluv) nemohlo vést k žádnému mapování reálné situace v oblasti nakládání s veřejnými prostředky. Zveřejnění informací může dle povinného subjektu způsobit jejich zasazení do nelichotivého až urážejícího či napadajícího kontextu, což s korektně vedenou veřejnou diskusí nemá nic společného. Veřejná diskuse o odměnách zaměstnanců, která ovšem

pravděpodobně není u žadatele vedena, bez jejího odpovědného moderování nepřispívá k diskusi o věcech veřejných zájmů, ale k šíření pomluv. Na základě uvedených úvah povinný subjekt dospěl k závěru, že účelem vyžádání informací není přispět k diskusi o věcech veřejného zájmu.

27. K druhé podmínce tzv. platového testu (informace samotná se týká veřejného zájmu) povinný subjekt uvádí, že samotná informace bez hlubší analýzy a kontextu se veřejného zájmu netýká.
28. V případě třetí podmínky tzv. platového testu (žadatel plní úkoly či posláním dozoru veřejnosti či roli tzv. „společenského hlídacího psa“) povinný subjekt pouze konstatuje, že žadatel se do role tzv. společenského hlídacího psa staví sám. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu č.j. 2 As 88/2019-29, roli tzv. „společenského hlídacího psa“ mohou splňovat nejen profesionální novináři, ale také neziskové organizace či spolky věnující se otázkám transparentnosti, hospodaření a odměňování ve veřejné správě. Podmínkou pro naplnění role tzv. „společenského hlídacího psa“ tedy je, aby si žadatel jemu dříve poskytnuté informace (zde o příjemcích veřejných prostředků) nenechával výlučně pro sebe a svou vlastní soukromou potřebu, nýbrž s nimi veřejně „pracoval“ (typicky s nimi seznamoval veřejnost, komentoval je apod.). Z obsahu webových stránek žadatele ovšem jednoznačně plyne, že se soustřeďuje výlučně na získávání informací ohledně orgánů veřejné moci, příp. entit těmito orgány přímo řízenými; povinný subjekt ovšem postavení orgánu veřejné správy, jak uvádí žadatel ve své žádosti, nemá a ani obsah jeho webových stránek nepředpokládá, že by ke shromažďování informací od entit obdobného charakteru, jako je povinný subjekt, mělo pravidelně docházet a že se tak nejedná o nahodilosti (v záhlaví webových stránek žadatele odkazy na odměňování statutárních orgánů obchodních korporací zřízených municipalitami nejsou).
29. Čtvrtá podmínka tzv. platového testu pak je splněna, neboť informace existuje a je dostupná.
30. Žadatel formuluje obecný zájem na dostupnosti informací o odměnách některých zaměstnanců. Žadatel uvádí, že jeho projektem je podávat veřejnosti informace o platech nejvyšších státních úředníků.
31. Žadatel ovšem nijak neprokazuje, že k účelu diskuse o věcech veřejného zájmu, ke kterému hospodaření s veřejnými prostředky patří, je nezbytné poskytnout požadované informace o odměnách a mzdách, byť formálně v anonymizované formě, avšak fakticky – s ohledem na

povinně zveřejňované informace podle zákona č. 106/1999 Sb. – ve formě snadno individualizované. Ve věci pak nejde ani o případ, že by žadatel tvrdil důvod spočívající v podezření na korupční praktiky u povinného subjektu, podezření na nestandardní odměňování či o zneužívání veřejných prostředků konkrétními osobami. Z obsahu webových stránek rovněž nijak neplyne, že by žadatel systematicky shromažďoval, analyzoval (např. v závislosti na ekonomické aktivitě) a dále zpřístupňoval informace týkající se obchodních společností, jejichž jedinými společníky jsou veřejnoprávní korporace na úrovni statutárních měst.

32. Povinný subjekt je vázán obsahem žádosti. Podle ustanovení § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. pokud povinný subjekt žádosti i jen zčásti nevyhoví, vydá rozhodnutí o odmítnutí žádosti, s výjimkou případů, kdy se žádost odloží. Za situace, kdy povinný subjekt provedl test proporcionality a tzv. platový test, z něhož povinnému subjektu nevyplývalo splnění všech podmínek, jak jsou uvedeny pod bodem 19 výše, tedy povinnému subjektu nezbylo než žádost odmítnout.

Poučení o opravném prostředku:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání na základě ustanovení § 16 a § 20 odst. 4 InfZ. Odvolací lhůta činí na základě ustanovení § 20 odst. 4 InfZ ve spojení § 83 odst. 1 správního řádu 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí žadateli. Odvolání lze podat u společnosti Ostravské komunikace, a. s. a rozhoduje o něm dle § 20 odst. 5 InfZ Úřad pro ochranu osobních údajů. Lhůta k podání odvolání počíná běžet prvním dnem následujícím po dni doručení rozhodnutí.

za Ostravské komunikace, a. s.

